

УДК 336.71:330.341.1

Р. Е. Абібуллаєв,
аспірант кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Дніпровський державний аграрно-економічний університет
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-9981-5335>

DOI: 10.32702/2306-6792.2026.4.226

ФІНАНСОВІ БАР'ЄРИ ТА СТИМУЛИ РОЗВИТКУ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНИХ СЕКТОРІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

R. Abibullayev,
Postgraduate Student, Department of Finance, Banking and Insurance,
Dnipro State Agrarian and Economic University

FINANCIAL BARRIERS AND INCENTIVES FOR THE DEVELOPMENT OF HIGH-TECH SECTORS OF THE NATIONAL ECONOMY

Стаття присвячена дослідженню фінансових бар'єрів, що стримують розвиток високотехнологічних секторів національної економіки, а також окреслюються ключові стимули, здатні активізувати інноваційну динаміку. Розкривається складність доступу до капіталу для підприємств, які працюють у сферах із високим рівнем ризику та довгим інвестиційним циклом. Особлива увага приділяється проблемам недостатньої розвиненості венчурного фінансування, обмеженості державних інструментів підтримки, високій вартості кредитних ресурсів та низькій готовності фінансових установ інвестувати у проекти з високою технологічною новизною. Поряд із цим аналізуються стимули, що можуть забезпечити прискорення розвитку високотехнологічних галузей, зокрема податкові преференції, грантові програми, механізми державно-приватного партнерства, а також створення сприятливого інституційного середовища для інноваційної діяльності. У статті підкреслюється, що ефективне поєднання фінансових інструментів, стратегічне планування та узгодженість державної політики здатні зменшити інвестиційні ризики та підвищити конкурентоспроможність національної економіки. Робиться висновок про необхідність комплексного підходу до формування фінансової екосистеми, яка б забезпечувала сталий розвиток високотехнологічних секторів і сприяла їх інтеграції у глобальні інноваційні ланцюги.

The article examines the complex system of financial barriers that hinder the development of high-tech sectors within the national economy and explores the incentives capable of stimulating their accelerated growth. Particular attention is devoted to the structural limitations of access to financial resources, which remain one of the most significant obstacles for innovative enterprises operating in technologically intensive industries characterized by long investment cycles, elevated uncertainty, and high levels of risk. The analysis highlights the insufficient scale and uneven distribution of venture capital, the limited effectiveness of state support mechanisms, the high cost of borrowing, and the cautious approach of financial institutions toward projects involving advanced technologies. At the same time, the study emphasizes the importance of financial incentives that can enhance the competitiveness of high-tech sectors, including targeted grant programs, tax instruments designed to reduce the financial burden on innovative companies, and the expansion of public-private partnerships aimed at mobilizing additional investment resources. The article argues that the formation of a supportive institutional environment, combined with coherent economic policy and strategic coordination between key stakeholders, can significantly reduce investment risks and create favorable conditions for technological modernization. Financial barriers remain one of the key constraining factors in the development of the high-tech sector of the national economy, since they determine the possibilities of enterprises' access to investment resources, affect the pace of innovation implementation and form the overall level of competitiveness of technology-intensive industries. The

underdevelopment of venture financing, limited state support programs, the high cost of credit resources and the low willingness of financial institutions to invest in risky innovation projects create systemic obstacles to the establishment and scaling of high-tech businesses. At the same time, it has been found that the effective use of financial incentives, in particular tax instruments, grant programs, public-private partnership mechanisms and institutional reforms, can significantly enhance innovation activity and provide favorable conditions for the development of technology sectors.

Ключові слова: фінанси, високотехнологічний сектор, фінансові бар'єри, економічний розвиток, фінтех, національна економіка.

Key words: finance, high-tech sector, financial barriers, economic development, fintech, national economy.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Проблематика розвитку високотехнологічних секторів національної економіки набуває особливої актуальності в умовах глобальної конкуренції, прискореної цифровізації та зростання ролі інновацій як ключового чинника економічного зростання. Попри стратегічну важливість цих секторів, їхнє становлення часто стримується комплексом фінансових бар'єрів, що ускладнюють доступ до необхідних ресурсів на ранніх етапах розвитку та знижують інвестиційну привабливість високотехнологічних проєктів. Проблема полягає у тому, що традиційні фінансові інструменти не завжди відповідають специфіці інноваційної діяльності, яка характеризується високим рівнем ризику, тривалими періодами окупності та потребою у значних початкових вкладеннях. Така невідповідність створює розрив між потребами високотехнологічних підприємств і можливостями фінансової системи, що, у свою чергу, гальмує модернізацію економіки та знижує її конкурентоспроможність.

Водночас дослідження фінансових стимулів, здатних активізувати розвиток високотехнологічних галузей, має важливе практичне значення для формування ефективної державної політики та удосконалення механізмів підтримки інноваційного бізнесу. Пошук оптимального поєднання інструментів фінансування, створення сприятливого інституційного середовища та підвищення ролі приватного капіталу є ключовими завданнями, вирішення яких може забезпечити стійке зростання технологічно інтенсивних секторів.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Розвитку високотехнологічних секторів економіки України присвячені праці багатьох українських науковців, які мають спільний фокус на дослідженні розвитку вітчизняних високотехнологічних підприємств. У статті Кашуби А. аналізується формування та вдосконалення інституційного середовища, яке забезпечує фінансування високотехнологічних підприємств, зокрема оцінюються наявні механізми підтримки та визначаються напрями їх модернізації для підвищення інноваційної активності [1]. Дослідження Єрмакової О. А. та Стоянова В. Ю. зосереджене на інтеграційному потенціалі українських високотехнологічних компаній, де автори пропонують стратегічні рекомендації щодо їх ефективнішого включення у глобальні виробничі та інноваційні ланцюги, підкреслюючи важливість зовнішньоекономічної взаємодії та технологічного партнерства [2]. У роботі Миценка В. увага приділена чинникам, що стимулюють розвиток високотехнологічних індустрій, зокрема аналізуються економічні, фінансові та інституційні передумови, які визначають можливості зростання цих секторів у національній економіці [3]. Стаття Федулової А. І. розглядає високотехнологічний сектор промисловості як стратегічний напрям соціально-економічного розвитку країни, акцентуючи на його ролі у модернізації виробництва, підвищенні конкурентоспроможності та формуванні економіки знань [4]. Усі роботи разом формують цілісне уявлення про ключові виклики та можливості розвитку високих технологій в Україні. Проте, не дивлячись на вагомий внесок науковців у дослідження розвитку українських високотехнологічних компаній,

Рис. 1. Розподіл високотехнологічних компаній в Україні за типом технологій у 2024 році

Джерело: сформовано на основі [5–6].

питання мінімізації фінансових бар'єрів та пошуку стимулів розвитку високотехнологічних секторів національної економіки є актуальними на сьогоднішній день і потребують подальших досліджень.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Мета статті полягає у всебічному дослідженні фінансових бар'єрів, що стримують розвиток високотехнологічних секторів національної економіки, а також у визначенні ефективних стимулів, здатних активізувати інноваційну діяльність і забезпечити стійке зростання цих галузей. Завданням є обґрунтування теоретичних підходів і практичних рішень, які дозволяють подолати дисбаланс між потребою високотехнологічних підприємств у фінансових ресурсах та обмеженими можливостями існуючої фінансової інфраструктури. Передбачається аналіз чинників, що формують фінансові ризики інноваційних проєктів, виявлення структурних недоліків ринку капіталу, оцінювання ефективності державних інструментів підтримки та визначення потенціалу приватних інвестицій у технологічно інтенсивні сфери. Також у межах дослідження передбачається формування науково обґрунтованих рекомендацій щодо удосконалення фінансової політики, спрямованої на підтримку високотехнологічних секторів, а також у визначенні напрямів, що забезпечать їхню інтеграцію в глобальні інноваційні процеси та зміцнення конкурентоспроможності національної економіки.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Високотехнологічний сектор економіки України нині перебуває у фазі стійкого розвитку, який відбувається попри тривалу війну та еко-

номічні виклики. Він представлений різноманітними напрямками, кожен із яких відіграє важливу роль у розвитку інновацій та цифровізації країни. Найбільшу частку в цьому секторі займає розробка програмного забезпечення (19%), яка здійснюється 323 компаніями, що створюють корпоративні системи, додатки та інші програмні продукти для внутрішнього та міжнародного ринків. Не менш значущими є медіа- та маркетингові технології (19%), де 318 компаній розробляють інструменти для цифрового маркетингу, аналітики даних та комунікацій у медіапросторі.

Фінансові та страхові технології займають близько 12% сектору і включають 200 компаній, що впроваджують інновації в банківській сфері, платіжних системах та страхуванні. Медичні технології (9%) представлені 157 компаніями, що зосереджені на розробці обладнання, програмного забезпечення та сервісів для діагностики, лікування та моніторингу здоров'я (рис. 1).

Апаратне забезпечення та Інтернет речей (8%) охоплюють 142 компанії, направлені на створення електронних пристроїв, датчиків та розумних систем для побуту, промисловості та інфраструктури. Електронна комерція та торгівля (8%) включає 139 платформ для онлайн-продажів, тоді як кіберспорт та ігри (8%) представлені 130 студіями розробки відеоігор і платформ для онлайн-турнірів. 128 компаній, направлених на освітні технології (8%), забезпечують інноваційні рішення для навчання, онлайн-курсів та корпоративного навчання. Штучний інтелект (4%) розвивається через 73 компанії, що створюють алгоритми машинного навчання, аналітичні платформи та автоматизовані сервіси. Оборонні технології (4%) включають 72 компанії, направлені на розробку безпілотників, систем безпеки та інноваційного озброєння [6].

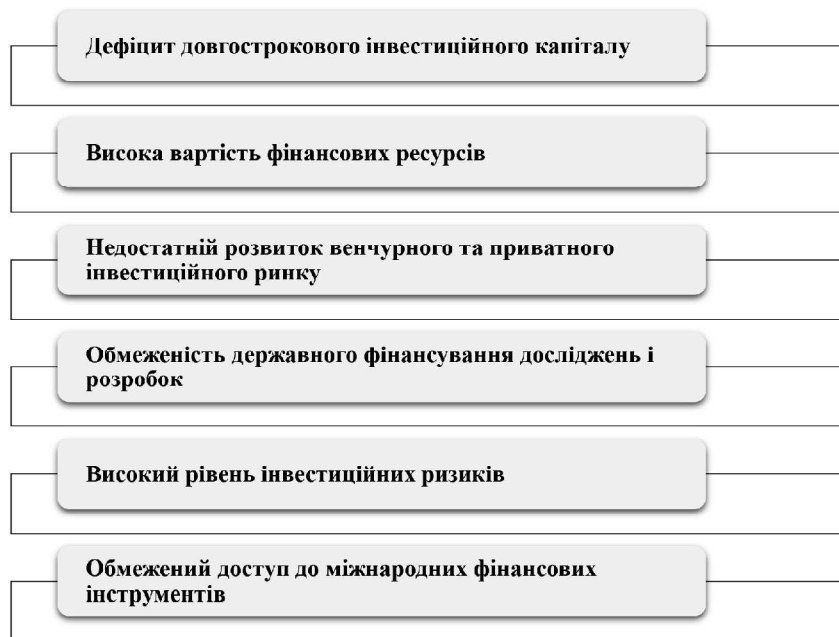

Рис. 2. Фінансові бар'єри розвитку високотехнологічних секторів національної економіки

Джерело: сформовано на основі [7—8].

Розвиток вищенаведених високотехнологічних компаній беззаперечно являється ключовою передумовою довгострокової конкурентоспроможності національної економіки України, проте цей процес істотно стримується низкою фінансових бар'єрів, що мають як системний, так і кон'юнктурний характер. Одним із фундаментальних бар'єрів є дефіцит довгострокового інвестиційного капіталу, необхідного для фінансування наукоємних і капіталомістких проєктів. Високотехнологічні галузі характеризуються тривалими циклами розробки, відстроченим економічним ефектом та високим рівнем невизначеності результатів, що робить їх малопривабливими для більшості приватних інвесторів в Україні. Банківська система, орієнтована переважно на короткострокове кредитування з низьким рівнем ризику, не виконує функцію фінансового посередника для інноваційного сектору [7].

Суттєвим бар'єром є також висока вартість фінансових ресурсів, що зумовлена макроекономічною нестабільністю, інфляційними ризиками та жорсткою монетарною політикою. Високі процентні ставки обмежують доступ підприємств до кредитних коштів і унеможливають масштабування технологічних рішень навіть за наявності попиту на інноваційну продукцію. У результаті інноваційні компанії змушені або обмежувати темпи зростання, або шукати фінансування за межами національної фінансової системи (рис. 2).

Окремої уваги заслуговує недостатній розвиток венчурного та приватного інвестиційного ринку, який у розвинених економіках відіграє ключову роль у підтримці високотехнологічних стартапів. В Україні венчурне фінансування залишається фрагментованим і значною мірою залежить від іноземних фондів, чутливих до геополітичних ризиків. Це призводить до нестабільності фінансових потоків і знижує передбачуваність розвитку технологічних компаній. Важливим стримувальним чинником також являється обмеженість державного фінансування досліджень і розробок, яке не відповідає потребам високотехнологічного розвитку. Частка витрат на R&D у ВВП України залишається критично низькою порівняно з країнами ЄС, що звужує можливості формування національної науково-технологічної бази та зменшує привабливість комерціалізації наукових результатів для приватного капіталу.

До фінансових бар'єрів також належить високий рівень інвестиційних ризиків, пов'язаний із воєнними діями, інституційною нестабільністю та слабким захистом прав інвесторів. У таких умовах навіть перспективні високотехнологічні проєкти розглядаються інвесторами як надмірно ризиковані, що підвищує вимоги до прибутковості або взагалі блокує ухвалення інвестиційних рішень. Системною проблемою залишається обмежений доступ до міжнародних фінансових інструментів, зокрема програм спільного фінансування, експортного кредиту-

Рис. 3. Динаміка інвестицій у високотехнологічний сектор економіки України за 2021—2025 роки

Джерело: сформовано на основі [9—10].

вання та гарантійних механізмів. Незважаючи на поступове розширення участі України в європейських ініціативах, більшість високотехнологічних підприємств не мають достатньої фінансової спроможності для ефективного використання цих можливостей [8].

У сукупності зазначені фінансові бар'єри формують замкнене коло, в якому нестача ресурсів гальмує технологічний розвиток, а низький рівень технологічної зрілості, своєю чергою, зменшує інвестиційну привабливість сектору, що негативно впливає на пошук джерел фінансування діяльності високотехнологічних компаній та залучення інвестиційного капіталу. Динаміка фінансування високотехнологічного сектору економіки України протягом 2021—2025 років у свою чергу демонструє різкий спад після початку повномасштабної війни у лютому 2022 року та поступове відновлення в наступні роки [9].

У 2021 році сектор перебував на піку розвитку: обсяг фінансування сягнув приблизно 832 млн дол. США, що стало результатом стабільного зростання ІТ-ринку, активних венчурних інвестицій та високого інтересу міжнародних фондів до українських технологічних компаній. Наступного 2022-го року фінансування різко скоротилося до близько 236 млн дол. США. Таке падіння безпосередньо пов'язане з повномасштабним вторгненням росії, яке суттєво підвищило інвестиційні ризики, призвело до заморожування багатьох угод і змусило інвесторів зайняти вичікувальну позицію. Попри це, сектор не зупинився повністю й зберіг базову інвестиційну активність. В 2023 році обсяг фінансування дещо зменшився ще більше — до приблизно 209 млн дол. США. Цей рік можна

охарактеризувати як період стабілізації на низькому рівні, коли технологічна екосистема адаптувалася до умов воєнного часу, а компанії фокусувалися на збереженні операційної спроможності, релокації команд і пошуку альтернативних джерел підтримки, зокрема грантів (рис. 3).

Протягом 2024 року відбулося помітне відновлення, адже фінансування високотехнологічного сектору зросло до близько 462 млн дол. США. Це зростання свідчить про поступове повернення довіри інвесторів, активізацію міжнародних програм підтримки та зростання інтересу до окремих напрямів, зокрема Defense Tech і рішень подвійного призначення. Обсяг фінансування майже подвоївся порівняно з 2023 роком. У 2025 році позитивна динаміка збереглася, хоча темпи зростання сповільнилися, адже фінансування досягло 498 млн дол. США, що вказує на перехід від фази різкого відновлення до помірнього зростання. Тож на сьогоднішній день економіка України залишається чутливою до безпекових ризиків, однак високотехнологічний сектор поступово стає одним із ключових драйверів економічної стійкості України навіть в умовах тривалої повномасштабної війни [11].

В таких складних економічних умовах для забезпечення сталого розвитку високотехнологічного сектору важливим є пошук фінансових стимулів, які б послабили фінансове навантаження на підприємства та відкрили нові можливості для розробки інноваційних продуктів. Вплив фінансових стимулів на розвиток високотехнологічного сектору національної економіки України набуває особливої значущості в умовах повномасштабної війни, яка суттєво

трансформує інвестиційне середовище й пріоритети державної економічної політики. Державні гранти на інноваційну діяльність і науково-дослідні розробки виступають одним із ключових інструментів підтримки високотехнологічних галузей, зокрема IT-сектору, оборонно-промислового комплексу та технологій подвійного призначення, забезпечуючи часткову компенсацію дефіциту приватного капіталу та сприяючи збереженню інноваційної активності компаній [12].

Ще податкові стимули для IT— та high-tech компаній, у тому числі в межах спеціальних правових режимів, створюють передумови для стабілізації підприємницької діяльності, утримання висококваліфікованого людського капіталу та підтримки експортної спроможності цифрових послуг в умовах підвищених воєнних ризиків (табл. 1).

Водночас пільгове кредитування та механізми державних гарантій відіграють важливу роль у зниженні фінансових ризиків інвестиційної діяльності високотехнологічних підприємств, що дозволяє їм здійснювати модернізацію виробничих процесів, впроваджувати технологічні інновації та адаптуватися до структурних зрушень в економіці, спричинених війною. Значний вплив на розвиток високотехнологічних секторів справляє міжнародна фінансова допомога та донорські програми, які не лише розширюють доступ до фінансових ресурсів, але й сприяють інтеграції українських компаній у глобальні інноваційні мережі, активізуючи розвиток Defense Tech, кібербезпеки, цифрових державних сервісів та медичних технологій. Окреме місце посідає венчурне фінансування за участю держави та міжнародних партнерів, яке стимулює розвиток стартап-екосистеми та комерціалізацію інноваційних рішень у сферах штучного інтелекту, безпілотних систем і аналізу великих даних [15].

Фінансування програм цифрової трансформації держави та економіки сприяє підвищенню інституційної спроможності, розвитку цифрової інфраструктури та зміцненню кіберстійкості, що є критично важливим для функціонування економіки в умовах воєнного стану. Доповнюючим чинником виступають програми компенсації витрат на релокацію бізнесу та

Таблиця 1. Вплив фінансових стимулів на розвиток високотехнологічних секторів національної економіки

Фінансові стимули	Вплив на розвиток високотехнологічних секторів національної економіки України
Державні гранти на інновації та R&D	Підтримують розробку оборонних, IT-, aerospace та dual-use технологій, що є критично важливими в умовах війни; компенсують нестачу приватних інвестицій
Податкові пільги для IT та high-tech компаній (зокрема режим Дія.City)	Сприяють збереженню та релокації бізнесу в межах країни, утриманню людського капіталу та зростанню експорту цифрових послуг навіть під час війни
Пільгове кредитування та державні гарантії	Зменшують фінансові ризики для високотехнологічних підприємств, які інвестують у виробництво, автоматизацію та імпортозаміщення в умовах нестабільності
Міжнародна фінансова допомога та донорські програми	Забезпечують доступ до ресурсів, технологій і глобальних ринків; стимулюють розвиток defense-tech, кібербезпеки, GovTech та медичних технологій
Венчурне фінансування за підтримки держави та партнерів	Активізує стартап-екосистему, зокрема у сферах військових технологій, дронів, AI та big data, адаптованих до потреб воєнного часу
Фінансування програм цифрової трансформації	Прискорює розвиток електронного урядування, кіберстійкості та цифрової інфраструктури, що підвищує ефективність економіки та державного управління під час війни
Компенсації на релокацію бізнесу та персоналу	Дозволяють зберегти високотехнологічні виробництва, наукові команди та ланцюги створення доданої вартості в межах України
Інвестиції у військово-промисловий комплекс	Стимулюють розвиток суміжних високотехнологічних галузей (матеріалознавство, електроніка, програмне забезпечення), формуючи довгостроковий технологічний потенціал країни

Джерело: сформовано на основі [12—14].

персоналу, які дозволяють зберегти виробничий і науково-технологічний потенціал країни, забезпечуючи безперервність діяльності високотехнологічних підприємств. Інвестиції у військово-промисловий комплекс формують мультиплікативний ефект для суміжних галузей, зокрема електроніки, програмного забезпечення та матеріалознавства, створюючи основу для структурної модернізації національної економіки.

Таким чином, фінансові стимули виконують не лише компенсаторну, але й стратегічну функцію, забезпечуючи підтримку та розвиток високотехнологічних секторів національної економіки України. Їх комплексне застосування сприятиме збереженню інноваційного потенціалу, підвищенню технологічної стійкості та формуванню передумов для післявоєнного економічного відновлення й довгострокового конкурентоспроможного розвитку України [16].

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Фінансові бар'єри залишаються одним із ключових стримувальних чинників розвитку високотехнологічного сектору національної економіки, оскільки саме вони визначають можливості доступу підприємств до інвести-

ційних ресурсів, впливають на темпи впровадження інновацій та формують загальний рівень конкурентоспроможності технологічно інтенсивних галузей. Недостатня розвиненість венчурного фінансування, обмеженість державних програм підтримки, висока вартість кредитних ресурсів і низька готовність фінансових установ інвестувати в ризикові інноваційні проекти створюють системні перешкоди для становлення та масштабування високотехнологічного бізнесу. Водночас виявлено, що ефективне застосування фінансових стимулів, зокрема податкових інструментів, грантових програм, механізмів державно-приватного партнерства та інституційних реформ, здатне суттєво посилити інноваційну активність і забезпечити сприятливі умови для розвитку технологічних секторів.

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі пов'язані з необхідністю глибшого вивчення взаємодії між фінансовою інфраструктурою та інноваційною екосистемою, а також із пошуком оптимальних моделей фінансування, які враховують специфіку різних високотехнологічних галузей. Доцільним є розширення досліджень щодо впливу глобальних фінансових тенденцій на національні інноваційні процеси, аналіз ефективності нових інструментів інвестування, включно з краудфандингом, корпоративними венчурними фондами та платформами альтернативного фінансування. Подальша увага має бути зосереджена на оцінюванні результативності державної політики у сфері підтримки високих технологій, а також на формуванні рекомендацій щодо удосконалення регуляторного середовища, яке б сприяло зменшенню інвестиційних ризиків і стимулювало довгострокове зростання високотехнологічних секторів.

Література:

1. Кашуба А. Розвиток інституційного середовища фінансування високотехнологічних підприємств в Україні. Вісник Хмельницького національного університету. Серія: економічні науки. 2025. № 4. DOI: 10.31891/2307-5740-2025-344-4-95.
2. Єрмакова О. А., Стоянов В. Ю. Інтеграційний потенціал українських високотехнологічних підприємств: стратегічні рекомендації та напрями реалізації. Економічні інновації. 2025. № 3 (96). DOI: [https://doi.org/10.31520/ei.2025.27.3\(96\).33-42](https://doi.org/10.31520/ei.2025.27.3(96).33-42).
3. Миценко В. Чинники стимулювання розвитку високотехнологічних індустрій національної економіки України. Вісник Хмельницького національного університету. 2022. № 6 (2). DOI: [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6\(2\)-41](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6(2)-41)
4. Федулова А. І. Розвиток високотехнологічного сектору промисловості як стратегічний напрям посилення соціально-економічного розвитку України. Економічна теорія та право. 2019. № 3 (38). DOI: 10.31359/2411-5584-2019-38-3-41.
5. Солодкий В. Оцінка конкурентоспроможності українського технологічного сектору економіки. Економіка та суспільство. 2024. № 70. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-70-1>.
6. Аналіз розвитку технологічного сектору України 2024. InVenture. URL: <https://inventure.com.ua/uk/analytics/investments/analiz-rozvitku-tehnologichnoho-sektoru-ukrayini-2024> (дата звернення: 02.02.2026).
7. Матвієнко О. Д. Лідерські позиції підприємств ІТ-сектору в контексті розвитку інформаційної економіки та просування позитивного іміджу. Сталий розвиток економіки. 2025. № 3 (54). DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-54-70>.
8. The state of Ukrainian tech: How does it really look in 2024? Sifted. URL: <https://sifted.eu/articles/ukrainian-tech-2024-brnd> (дата звернення: 03.02.2026).
9. Технологічний сектор повертається на рівень 2021-го — AVentures Capital. Скільки інвестицій залучили українські стартапи. Forbes. URL: <https://forbes.ua/news/tehnologichniy-sektor-povertaetsya-na-riven-2021-go-aventures-capital-skilki-investitsiy-zaluchili-ukrainski-startapi-03032025-27673> (дата звернення: 05.02.2026).
10. Прямі іноземні інвестиції (ПІІ) в Україну. Мінфін. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/fdi/> (дата звернення: 06.02.2026).
11. Технологічний ринок України у 2025 році: перехід до інноваційної економіки воєнного часу. InVenture. URL: <https://inventure.com.ua/en/analytics/investments/ukraines-technology-market-in-2025:-transition-to-a-wartime-innovation-economy> (дата звернення: 07.02.2026).
12. Український Tech на 4-й рік великої війни — результати IT Research Ukraine 2025. Scroll.media. URL: <https://scroll.media/2025/12/11/it-research-ukraine-2025/> (дата звернення: 08.02.2026).
13. Khalatur S., Dovgal O., Karamushka O., Brovko L., Vodolazska O. (2024). Innovative trends of financial engineering to the way of digital economy. Financial and Credit Activity Problems

of Theory and Practice, vol. 6 (59), 136—150. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.6.59.2024.4508>

14. Hudym, K., & Khalatur, S. (2016). Systematisation and analysis of MNCs' models of conduct for entering the national agrarian markets. *Economic Annals-XXI*, 159 (5—6), 34—37. <https://doi.org/10.21003/ea.V159-07>

15. Zhylenko, K.M., Khalatur, S.M., Pavlenko, O.P., & Pavlenko, O.S. (2022). Formation of macroeconomic indicators under the influence of MICE-tourism. *Academy review*, 2 (57), 249—266. <https://doi.org/10.32342/2074-5354-2022-2-57-19>

16. Khalatur, S.M. (2017). Important provisions for the development of agriculture of Ukraine. *Baltic Journal of Economic Studies*, 3 (2), 147—154. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2017-3-2-147-154>

References:

1. Kashuba, L. (2025), "Development of the institutional environment for financing high-tech enterprises in Ukraine", *Visnyk Khmelnytskyi National University. Series: Economic Sciences*, vol. 4. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-344-4-95>.

2. Yermakova, O.A. and Stoianov, V.Yu. (2025), "Integration potential of Ukrainian high-tech enterprises: strategic recommendations and implementation directions", *Ekonomichni innovatsii*, vol. 3 (96). [https://doi.org/10.31520/ei.2025.27.3\(96\).33-42](https://doi.org/10.31520/ei.2025.27.3(96).33-42).

3. Mytsenko, V. (2022), "Factors stimulating the development of high-tech industries of the national economy of Ukraine", *Visnyk Khmelnytskyi National University*, vol. 6 (2). [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6\(2\)-41](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6(2)-41).

4. Fedulova, L.I. (2019), "Development of the high-tech industrial sector as a strategic direction for strengthening the socio-economic development of Ukraine", *Economic Theory and Law*, vol. 3 (38). <https://doi.org/10.31359/2411-5584-2019-38-3-41>.

5. Solodkyi, V. (2024), "Assessment of competitiveness of the Ukrainian technological sector of the economy", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 70. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-70-1>.

6. InVenture (2024), "Analysis of the development of the technological sector of Ukraine 2024", available at: <https://inventure.com.ua/uk/analytics/investments/analiz-rozvitku-tehnologichnogo-sektoru-ukrayini-2024> (Accessed 02 February 2026).

7. Matviienko, O.D. (2025), "Leadership positions of IT sector enterprises in the context of information economy development and promotion

of a positive image", *Stalyi rozvytok ekonomiky*, vol. 3 (54). <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-54-70>.

8. Sifted (2024), "The state of Ukrainian tech: How does it really look in 2024?", available at: <https://sifted.eu/articles/ukrainian-tech-2024-brnd> (Accessed 03 February 2026).

9. Forbes Ukraine (2025), "The technology sector returns to the 2021 level — A Ventures Capital. How much investment Ukrainian startups attracted", available at: <https://forbes.ua/news/tehnologichniy-sektor-povertaetsya-na-riven-2021-go-aventures-capital-skilki-investitsiy-zaluchili-ukrainski-startapi-03032025-27673> (Accessed 05 February 2026).

10. Minfin Media (2026), "Foreign direct investment (FDI) in Ukraine", available at: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/fdi/> (Accessed 06 February 2026).

11. InVenture (2025), "Ukraine's technology market in 2025: Transition to a wartime innovation economy", available at: <https://inventure.com.ua/en/analytics/investments/ukraines-technology-market-in-2025-transition-to-a-wartime-innovation-economy> (Accessed 07 February 2026).

12. Scroll.media (2025), "Ukrainian Tech in the 4th year of the full-scale war — results of IT Research Ukraine 2025", available at: <https://scroll.media/2025/12/11/it-research-ukraine-2025/> (Accessed 08 February 2026).

13. Khalatur, S., Dovgal, O., Karamushka, O., Brovko, L. and Vodolazska, O. (2024), "Innovative trends of financial engineering to the way of digital economy", *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, vol. 6 (59), pp. 136—150. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.6.59.2024.4508>.

14. Hudym, K. and Khalatur, S. (2016), "Systematisation and analysis of MNCs' models of conduct for entering the national agrarian markets", *Economic Annals-XXI*, vol. 159 (5—6), pp. 34—37. <https://doi.org/10.21003/ea.V159-07>.

15. Zhylenko, K.M., Khalatur, S.M., Pavlenko, O.P. and Pavlenko, O.S. (2022), "Formation of macroeconomic indicators under the influence of MICE-tourism", *Academy review*, vol. 2 (57), pp. 249-266. <https://doi.org/10.32342/2074-5354-2022-2-57-19>.

16. Khalatur, S.M. (2017), "Important provisions for the development of agriculture of Ukraine", *Baltic Journal of Economic Studies*, vol. 3(2), pp. 147-154. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2017-3-2-147-154>.

Отримано редакцією журналу / Received: 09.02.26

Процеженовано / Revised: 13.02.26

Схвалено до друку / Accepted: 17.02.26